

cada vegada més valor al paisatge, que resulta un motor de desenvolupament i autoestima. Diverses experiències a l'àmbit europeu ho ratifiquen. La ponència inicial reclamava un nou mapa de Catalunya que trenqui amb les actuals divisions administratives municipals i que es basi en els rius, serralades... en el paisatge, en definitiva.

EL GIRONÈS *dani vivern*

PAH vs. art | Qui ens ho havia de dir, vint o trenta anys enrere, que el desallotjament —o no, perquè el tema continua viu— d'uns pisos ocupats a Salt tindria ecos a tot l'Estat, via Twitter i d'altres xarxes socials? La Plataforma d'Afectats per la Hipoteca ha fet servir aquests mitjans de comunicació a l'abast de gairebé tothom per transmetre el seu rebuig a l'entitat que defensa els interessos dels bancs propietaris dels immobles. Als saltencs de tota la vida, acostumats a ser el Far West de Girona —tant per geografia com per d'altres consideracions de tipus sociològic— se'ns fa un pèl estrany sentir el nom del nostre poble associat a l'omnipotent Estrasburg, encara que sigui per una picabaralla de les tantes que es fan i es desfan en la rotllana de la crisi. Mentrestant, i en cercles de més alta volada que els que preocupen al ciutadà, es discuteix a l'Ajuntament gironí la con-

veniència de comprar el fons d'art del crític Rafael Santos Torroella, juntament amb la seva biblioteca i arxiu, i instal·lar-ho tot a la Casa Pastors, fins fa poc seu de l'Audiència, al cor del Barri Vell. L'afer és complex, perquè hi ha hagut canvis de plantejament respecte a si l'adquisició del fons d'art havia d'incloure l'arxiu i biblioteca, o si aquests dos darrers àmbits quedarien cedits al Consistori de manera gratuïta. La recent mort de la vídua de Santos ha complicat encara més la qüestió. I, al carrer, hi ha veus escèptiques que no veuen gens clara, en aquests moments, l'obertura d'un centre d'art contemporani que tingui com a nucli aquest fons, ja que, entre la compra i la remodelació de l'edifici, s'està parlant de deu o dotze milions d'euros. Cal pensar-s'ho bé, i analitzar en profunditat si aquest centre generarà atracció suficient com per fer-lo rendible, tant econòmicament com culturalment.

De premis i amonestacions | Com cada any, pels volts de Fires, s'atorguen diversos premis que sovint depassen l'àmbit estrictament local. Enguany, cal esmentar-ne dos que arriben a un respectable nombre d'edicions: es tracta dels premis LiberPress, dels quals és ànima l'incansable advocat Carles McCragh, i de les Mosques de la Informació, que concedeix la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Catalunya. Han arribat a les 15 i 25 edicions, respectivament, i han contribuït a fer sonar el nom de Girona i a premiar —i també a amonestar, en el cas de les Mos-

ques— les trajectòries de moltes personalitats i entitats. Ja els antics romans recordaven al Cèsar que no deixava de ser un simple mortal. És bo, doncs, que de tant en tant alguns personatges rebin un clatellot en públic per recordar-los que els seus càrrecs no estan per sobre de les necessitats d'informació que el públic exigeix. L'enhorabona a totes dues iniciatives!

I, parlant d'iniciatives, cal també felicitar l'adoptada pel Consistori gironí de traslladar al carrer Santa Clara les parades que, el dia de Tots Sants, acostumaven a instal·lar-se a la Cort Reial i a bona part del carrer de les Ballesteries. Sembla un detall ínfim, però molts gironins i visitants hem agraït l'absència de les aglomeracions tan habituals en aquell indret i en aquella diada. I és que els petits canvis són poderosos, com deia el capità Enciam.

EL PLA DE L'ESTANY *xavi xargay*

Escoles I | Aquest curs, Banyoles té, per primera vegada i després de molts anys de demanar-lo, un curs de PQPI (Programa de Qualificació Professional Inicial). En gaudeixen 15 alumnes que tenen edat per haver acabat l'ESO però no disposen del graduat escolar.

>> Portades de diferents diaris que es fan ressò de la decisió del Tribunal d'Estrasburg d'aturar el desallotjament del bloc de Salt.

